

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1197

гр. София, 19.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венелин Иванов

Членове: Даниела Врачева
Георги Ушев

като разгледа докладваното от Венелин Иванов Въззивно частно наказателно дело № 20221000601405 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Двадесет и втора и чл. 440, ал.2 НПК.

Образувано е по молба на осъденият А. М. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора гр.Бобов дол, и по жалба на упълномощен защитник, адвокат Н. Ц., срещу Определение №406/22.11.2022г. по ЧНД №541/2022 г. по описа на ОС Кюстендил, с което е била оставена без уважение молбата на осъденото лице за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание „лишаване от свобода“.

С въззивната жалба, защитникът на осъденото лице претендира, че са налице условията за неговото предсрочно освобождаване, като се твърди, че са изтърпiani повече от половината от срока по наказания, наложени по присъди в Република Португалия, като от общо пет години лишаване от свобода, били останали за изтърпяване само 10 месеца, с което била налице първата изискуема материалноправна предпоставка за уважаване на молбата му, а именно, че срокът на изтърпяната част от наказанието е надвишила изискуемия изтърпян минимален срок от една втора, от общия размер на наказанието. Формулира се искане да бъде отменено определението на окръжния съд и да бъде допуснато условно предсрочно освобождаване на осъденият А. М. С..

Софийският апелативен съд, след като се запозна с доказателствата по делото и съобрази доводите в жалбата, намира следното:

Жалбата е подадена в предвидения процесуален срок и е процесуално допустима, но разгледана по същество е *неоснователна*.

За да постанови определението си, първоинстанционният съд е извършил обобщена и цялостна преценка за наличието на предпоставките визирани в чл. 70 от НК, като се запознал със затворническото досие на осъденият А. М. С., включително справката за осъжданията му и изтърпяната част от наложените му наказания по тях.

С определение от №131/26.06.2019г. (приложено л.24 от 3Д) ОС Перник по ЧНД №136/2019г. по реда на чл.457 ал.2 и сл. НПК и чл.44 ал.11 ЗЕЕЗА, потвърдено от АС София с Определение №434/26.09.2019г. са приведени по реда на чл.457 ал.7 и ЗЕЕЗА в

изпълнение две наказания, наложени от съдилища в Р.Португалия, които не попадат в кумулативна съвкупност, доколкото второто е извършено в изпитателния срок на първото наказание „лишаване от свобода“.

Първото наложено наказание на осъдения А. С., от три години „Лишаване от свобода“, чието изпълнение е било отложено също с три години, е било постановено с присъда, влязла в законна сила на 02.11.2011г., по дело от общ характер №103/10.4/ GBAS на първа инстанция на Районен съд гр.Грандола област Сетубал в Република Португалия за престъпление с правен аналог на престъпление по чл.195 ал.1 т. 4 и т.5 вр. чл.194 ал.1 НК на Р.България

Второто наказание на осъдения С., от две години „лишаване от свобода“ е било наложено с присъда, влязла в сила на 15.05.2017г. на Окръжен съд гр.Сантарем в Португалия по Общ процес №62/12.8/GGABT, за извършено на 02.07.2012г. престъпление, имащо правен аналог на престъпление в Р.България по чл.195 ал.1 т. 4 и т.5 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.18 НК. С решение в сила от 11.04.2016г. е постановена отмяна на условното осъждане по първата присъда и е разпоредено ефективно изтърпяване на цялото наказание от три години. Приспаднато било и времето му за предварително задържане.

Видно от справка на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ Затвора гр.Бобов дол при МП, осъдения е постъпил за изпълнение на първото от наложените наказания, в размер на три години лишаване от свобода на 08.10.2019г., което изтърпял до 05.03.2022г., от които изтърпял в затвора 2 години и 4 месеца и 27 дни, поради приспаднатия предварителен арест от 09.11.2015г. до 31.12.2015г. от 1м. и 22 дни и домашен арест от 03.10.2018г. до 05.11.2018г. – 1м. и 2 дни – $\frac{1}{2}$ - 16 дни и зачетения срок в негова полза от работа в размер на 4 месеца и 25 дни.

Понастоящем, считано от 05.03.2022г. изпълнява ефективно наказание в размер на 2 години лишаване от свобода по присъдата наложена по Общ процес №62/12.8/GGABT, за извършено на 02.07.2012г. престъпление, влязла в сила на 15.05.2017г. на Окръжен съд гр.Сантарем в Република Португалия. Остатъка от наказанието към 21.09.2022г., е било с общ изтърпян срок, след приспадане и 25 дни работа от 1 година 4 месеца и 15 дни.

От 21.09.2022г. вкл., до датата на постановеното и атакувано определение №406/22.11.2022г. са изминали около два допълнителни месеца, поради което правилно първостепенният съд е съобразил, че не е била налична изискуемата първа материалноправна предпоставка за уважаване на молбата му за предсрочно освобождаване, доколкото не е изтърпял половината от срока на наказанието по приведената в изпълнение присъда на Общ процес №62/12.8/GGABT.

Първоинстанционният съдебен състав е извършил и последваща преценка за съществуването и на втората положителна предпоставка по чл.70 ал.1 НК - дали осъденият е дал доказателства за своето поправяне, като е констатирал, че процеса на превъзпитаване и плана на присъдата не са били изпълнени, поради което е формирал и извод за липса на втората изискуема предпоставка. По оценката за наличието на втората предпоставка настоящият състав, няма задължение за произнасяне, доколкото към момента не са настъпили условията за първата материално правна предпоставка по чл.70 ал.1 т.1 НК за уважаване молбата на осъденото лице.

При извършената цялостна проверка за законосъобразност на атакуваното определение №406/22.11.2022г. по ЧНД №541/2022 г. по описа на ОС Кюстендил, след като се запозна с мотивите на съда и доказателствата, настоящият състав съобрази, че първостепенният съд, правилно и обосновано е постановил определение, с което е оставил без уважение молбата на осъдения А. М. С. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване остатъка на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Към датата на произнасяне на първостепенният съд, не е било изтърпян минималния срок от $\frac{1}{2}$ от

наложеното наказание, поради което не са налице и условията за изследване наличието и на втората изискуема по чл.70 ал.1 НК предпоставка, дали осъденият е „дал доказателства за своето поправяне“.

Мотивиран от горното, настоящият състав прецени, че атакувания съдебен акт следва да бъде потвърден, като законосъобразен и правилен, а молбата на осъденият А. М. С. и жалбата на защитника адвокат Н. Ц., за неговата отмяна, следва да бъдат оставени без уважение.

Като съобрази изложеното и на основание чл. 440, ал.2 от НПК, Софийски апелативен съд 10-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение №406/22.11.2022г. по ЧНД №541/2022 г. по описа на ОС Кюстендил, като **ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на осъденият А. М. С. за допускане на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване остатъка на наказание „лишаване от свобода“, наложено с протоколно Определение №131/26.06.2019г. на ОС гр.Перник, за привеждане в изпълнение наказание „лишаване от свобода“ от 2 (две) години по присъда, влязла в сила на 15.05.2017г. на Окръжен съд гр.Сантарем, наложено по дело - Общ процес №62/12.8/GGABT в Република Португалия.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____